

24 dhjetor

Dje u ndamë me një ftesë të gëzueshme për shpresë; një ftesë që padyshim na është drejtuar padyshim neve, por edhe për t'u ndarë me të gjithë, duke na bërë zëdhënës të shpresës së krishterë që duhet ta mbushë botën, profetë e misionarë të së cilës jemi.

Sot, dita e fundit e Nëntëditëshit dhe vigjilja e Krishtlindjes, ndërsa presim ta përjetojmë festën solemne të kësaj nate, ta lëmë veten të ndriçohemi nga Fjala e Hyjit, e cila, edhe një herë, na flet për shpresën falë premtimit që Hyji i bëri Davidit nëpërmjet Natanit profet dhe falë Këngës që buroi nga zemra e Zakarisë pas lindjes së Gjonit.

Davidi e mori mbretërinë e tij, duke i bashkuar kështu të gjitha shtëpitë e Izraelit dhe tani meraku i tij është që t'i bëjë një shtëpi Zotit, një tempull. Por Zoti, edhe një herë, e habit me nismën e tij dhe, me lojën e fjalëve, e bën Davidin që të ndryshojë këndvështrim: nuk do të jetë ai që do t'ia ndërtojë një shtëpi Hyjit, por do të jetë Hyji që do t'ia ndërtojë një "shtëpi" Davidit. Dhe sikur të mos mjaftonte kjo, ai i shton këtij premtimi edhe premtimin e Mesisë.

Nga kjo kuptojmë se "të kesh shpresë", së bashku me besimin në Hyjin që mban premtimet e tij, i mundëson Zotit që të përmbushë më shumë nga sa presim me dëshirat tona. Hyji na tejkalon pafundësisht me mirësinë dhe hirin e tij.

Edhe Zakaria e përjetoj këtë gjë me lindjen e Gjonit: ishte e drejtë, pra, që nga zemra e tij të buronte kënga e lavdërimit, që dëgjuam në Ungjill dhe që ne katolikët e themi çdo ditë gjatë recitimit të lavdeve të mëngjesit.

Në fund të këtij udhëtimi, të përqipemi që ta përmbledhim atë që kemi soditur ditët e fundit në lidhje me shpresën e krishterë, në mënyrë që në zemrat tona të rrjedhë himni i lavdërimit të Zakarisë.

Jemi burra dhe gra shprese nëse:

- e dëshirojmë shpëtimin;
- besojmë se Hyji punon pareshtur për të na shpëtuar;
- objekti i shpresës sonë është Hyji;
- kemi sy për të parë veprimin e Hyjit në jetën tonë;
- bëhemi bashkëpunëtorë të Hyjin duke kuptuar se çfarë është e drejta dhe paqja;
- e jetojmë "jetën tonë të përditshme" të hapur ndaj veprimit të Zotit;
- ashtu si Maria, ne e mirëpresim Jezusin në ne dhe e lindim atë në botë me vepra të mira;
- ashtu si Gjoni, ne e bëjmë veten profetë të shpresës;
- nëse, pavarësisht gjithçkaje, e lavdërojmë Hyjin, që bën vepra të mrekullueshme, duke tejkaluar të gjitha pritjet tona.

Atij i qoftë nderi dhe lavdia në shekuj të shekujve. Amen.